

การพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD
ร่วมกับนิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
Developing Consonant Cluster Reading Ability Using STAD Cooperative
Learning and Folktales for Grade 1 Students.

วันชัย อินม่น¹, สุกัญญาโสภี ไจกลำ²

Wanchai Inman¹, Sukunyasopee Chaiklam²

Corresponding Author E-mail: wanchaiinmannnn@gmail.com

Received: 2026-02-17; Revised: 2026-04-06; Accepted: 2026-04-13

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมและเรียบเรียงนิทานพื้นบ้านของตำบลบึงพระเพื่อใช้เป็นบทอ่านคำควบกล้ำ 2) เพื่อหาประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การอ่านคำควบกล้ำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้าน 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาระดับความสุขของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดใหม่ราษฎร์ศรัทธาธรรม ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 8 คน การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ด้วยนิทานพื้นบ้าน 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ 3) แบบวัดความสุขในการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าประสิทธิผล (E.I.) ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้นิทานพื้นบ้านของตำบลบึงพระสำหรับใช้เป็นบทอ่านคำควบกล้ำ จำนวน 6 เรื่อง 2) ประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การอ่านคำควบกล้ำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.80188 หรือร้อยละ 80.19 3) คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านพบว่านักเรียน มีคะแนนหลังเรียน $\bar{X}$ =17.38 S.D.=1.60 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน $\bar{X}$ =6.75 S.D.=1.83 4) ระดับความสุขในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ =2.90 S.D.= 0.16

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD, นิทานพื้นบ้าน, ความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ

¹นักศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

¹Master of Arts student in Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University.

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

² Assistant Professor, Thai Language Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

Abstract

This research aims to : 1) compile and organize the folk tales of Bueng Phra Subdistrict to be used as reading materials for consonant clusters; 2) evaluate the effectiveness of teaching reading consonant clusters using the STAD cooperative learning approach with folk tales; 3) compare the reading ability of students learning through cooperative activities using folk tales before and after the lessons among first-grade students; 4) study the level of happiness of students towards the learning activities. The sample consisted of 8 first-grade students from Wat Mai Ratthasatharam School in Bueng Phra Subdistrict, Mueang District, Phitsanulok Province.

The research was divided into two phases. The tools used in this study included: 1) a cooperative learning plan (STAD) using folk tales; 2) a reading ability assessment for consonant clusters; 3) a happiness assessment in learning. Data were analyzed using the mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and effectiveness index (E.I.). The results showed that: 1) six folk tales from Bueng Phra Subdistrict were compiled for use as reading materials for consonant clusters; 2) the effectiveness of teaching reading consonant clusters using the STAD cooperative learning approach with folk tales for first-grade students had an effectiveness index (E.I.) of 0.80188, or 80.19%; 3) the reading skill scores before and after learning with the STAD cooperative learning method using folk tales revealed that students had a post-learning score of $\bar{X} = 17.38$, S.D. = 1.60, which was higher than the pre-learning score of $\bar{X} = 6.75$, S.D. = 1.83; 4) the overall level of happiness was at a high level, with an average of $\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.16.

Keywords: STAD cooperative learning management, folk tales, The ability to pronounce clusters

บทนำ

วิชาภาษาไทยนั้นเป็นวิชาที่ต้องให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนอย่างตั้งใจ จนเกิดทักษะความชำนาญเพื่อพัฒนาตนเองให้เกิดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความละเอียด บรรจง ปราณีต เพื่อใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารกันในสังคมได้อย่างถูกต้องและเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 37) ได้กำหนดสาระมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชาภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ 5 สาระ คือ การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงให้เห็นว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญทางภาษาและจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจเรื่องราวและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้การอ่านในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำให้ได้เรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว จะได้นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการพัฒนาการทำงานอาชีพของตนเองทำให้เกิดรายได้ในการดำรงชีวิตและเงินจือในครอบครัว สอดคล้องกับคำกล่าว ปานิสรา พร้อมสมุด (2558, น.18) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญยิ่งต่อการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ เพราะช่วยให้บุคคลได้รู้ในสิ่งที่ยังไม่รู้ ได้เข้าใจในสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ ช่วยให้ข้อมูลเพิ่มเติม และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ นำมาพัฒนาการดำเนินชีวิต ปรับปรุงหน้าที่การงานให้ดีขึ้น

การอ่านคือการทำความเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความจากเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการพัฒนาชาติและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า ดังที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (2546, น. 1364) ได้อธิบายความหมายของการอ่านว่า การว่าตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความหมายตามตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูให้เข้าใจ ส่วน สุพรรณิ สำราญพันธ์ (2564, น. 14) ได้ให้ความหมายการอ่านว่า กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนเป็นขั้นตอนของการรับสารโดยผู้อ่านใช้ประสาทสัมผัสทางตาจับภาพ เป็นการแปลความหมายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบของความรู้ ความคิดระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันแล้วผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ สมบูรณ์ เหล็กเพชร (2557, น. 2) ที่กล่าวว่า เป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน เป็นการตีความ การแปลความหมายของตัวอักษร สัญลักษณ์ คำ กลุ่มคำ หรือประโยค ที่เขียนไว้ตามความรู้และประสบการณ์เดิมออกมาเป็นคำพูด ความคิด ความรู้สึกจากข้อความนั้น ๆ ด้วยความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งการอ่านหนังสือจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้ สรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง การดูหรือเข้าใจความหมายตามตัวหนังสือ คือ กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน เป็นการรับภาพทางตาหรือการแปลความหมายหรือสัญลักษณ์ให้ผู้อ่านและผู้เขียนเข้าใจตรงกัน โดยการอ่านสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ดังที่ ประวิณ นุช ศิริบุรณ์ (2564, น. 15) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้เป็น 2 ประเภทคือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ โดยการอ่านออกเสียงคือการเปล่งเสียงออกมาให้ได้ยิน การอ่านในใจ คือ เกิดกระบวนการคิดภายในโดยไม่เปล่งเสียงออกมาโดยการเห็นรูป สัญลักษณ์ โฆษณา หรือข้อความต่าง ๆ ที่เราเห็น แล้วเกิดการอยากรู้ซึ่งเป็นรูปแบบกระบวนการทางสมองให้เกิดการคิด การเรียนรู้

การอ่านคำควบกล้ำ เป็นเรื่องที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการอ่านออกเสียงเพราะคำควบกล้ำที่ใช้นั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เสียงในภาษาไทยมีความไพเราะ แสดงถึงความประณีตในการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นทั้งสองตัวหน้าเป็นเสียงกล้ำพร้อมกัน หากผู้ใดออกเสียงผิด ก็จะทำให้ความหมายที่ต้องการสื่อสารผิดไปด้วย เช่นคำว่า ปา ที่หมายถึง ขว้างไป, ชัดไป เช่น ปาลูกดอก ปาก่อนหิน ส่วนคำว่า ปลา เป็นชื่อสัตว์น้ำเลือดเย็นมีกระดูกสันหลัง ร่างกายประกอบด้วยส่วนหัว ลำตัว และหาง มีหัวใจสองห้อง หายใจด้วยเหงือก เป็นต้น โดยในปัจจุบันนั้นคนส่วนมากไม่ค่อยให้ความสำคัญในการออกเสียงของคำประเภทนี้ โดยที่ผู้พูดส่วนมากมักจะออกเสียงแค่พยัญชนะต้นตัวหน้าตัวเดียว ส่วนพยัญชนะตัวควบจะไม่ออกเสียง ทำให้คำที่พูดผิดเพี้ยนไป มีความหมายที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องตระหนักและฝึกให้นักเรียนเห็นความสำคัญในเรื่องการออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้อง

ปัญหาการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน มีการอ่านผิดและมีความหมายผิดเพี้ยนไปจากเดิม นักเรียนส่วนมากมักจะออกเสียงคำควบกล้ำ แต่จะออกเสียงพยัญชนะต้นเดียวเพียงตัวเดียว จากผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ในปีการศึกษาที่ผ่านมา ด้านการอ่านออกเสียงประเภทคำต่าง ๆ นั้น มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก 87.14 แต่ผลการอ่านด้านการออกเสียงคำประเภทที่เป็นคำควบกล้ำ มีผลการอ่านอยู่ในระดับพอใช้คิดเป็นร้อยละ 28.57 ซึ่งเป็นด้านเดียวจาก 20 ด้านที่ได้คะแนนระดับพอใช้ (โรงเรียนวัดใหม่ราษฎร์ศรัทธาธรรม, 2567) แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังต้องได้รับการพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำให้ดียิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย และนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้พัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้านการอ่านคำควบกล้ำให้สูงขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนจากเดิมที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ มาเป็นวิธีการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน ได้คิด ช่วยเหลือกันในห้องเรียน มีแรงจูงใจในการทำงาน สามารถแสดงศักยภาพของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่

ผู้วิจัยพบว่า วิธีที่จะฝึกทักษะทางภาษาไทยที่ง่ายเหมาะสำหรับครูที่เริ่มต้นใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและให้ได้ผลดีวิธีหนึ่ง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student team- achievement division) โดยเทคนิคเหล่านี้

ถูกพัฒนาโดย Robert Slavin และคณะจาก The Johns Hopkins University 1990 (อ้างถึงใน ขนาธิป พรกุล, 2557, น. 103-105) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ละความสามารถของผู้เรียนให้สมาชิกในกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน คะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้จะเป็นคะแนนรวมของกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและเกิดความภาคภูมิใจในการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (Class Presentation) 2) การทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) 3) การทดสอบย่อย (Quizzes) 4) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนรายบุคคล (Individual Improvement Score) 5) การรับรองผลงานของกลุ่ม (Team Recognition)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น สามารถนำไปปรับใช้และแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ในหลายวิชา หลายระดับชั้น การเรียนรู้ที่มุ่งในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา เน้นการสร้างนิสัยในการทำงานร่วมกัน เน้นให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม สร้างเสริมระบบประชาธิปไตยในชั้นเรียน โดยตัวอย่างงานวิจัยที่นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปใช้แก้ปัญหาคืองานวิจัยของ อิศรา รุ่งอภิญา (2558) ที่ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ประวิทย์ ชิริบุรณ์ (2564) ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 90.24/94.18 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) แล้ว ผู้วิจัยยังสนใจนันทานพื้นบ้าน มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ผลดีด้วย ดังที่ ปรีศนา คำคำ (2561) ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความด้วยนิทานพื้นบ้านล้านนา โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนป่าจี่วิทยา อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.35 คิดเป็นร้อยละ 67.85 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.74 คิดเป็นร้อยละ 85.67 ซึ่งพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ปิยวรรณ บุญฤทธิ์ (2561) ที่ศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ OK5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดพัทลุงที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดนางลาด จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนจากวิธีการสอนอ่านแบบ OK5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดพัทลุง สูงกว่าความสามารถดังกล่าวก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรักษิตยา ไชยวงศ์ด (2567) ศึกษาการพัฒนาหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน เรื่องผาแดง-นางไอ่ เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน เรื่องผาแดง-นางไอ่ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.38/86.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน เรื่องผาแดง-นางไอ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากตัวอย่างงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นวิธีการพัฒนาส่งเสริมทักษะการอ่านได้อีกวิธีหนึ่ง เนื่องจากนิทานเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ดึงดูดความสนใจในการอ่านของนักเรียนเป็นอย่างดี เป็นเรื่องใกล้ตัว เพราะนิทานมีเค้าโครงเรื่องง่ายมีการดำเนินเรื่องรวดเร็ว ใช้ภาษาง่าย สื่อความหมายตรงไปตรงมา

จากความสำเร็จและสภาพปัญหาการอ่านคำควบกล้ำดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาความสามารถอ่านคำควบกล้ำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถอ่านคำควบกล้ำให้สูงขึ้น โดยคำนึงถึงเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสม สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน โดยผู้เรียนนั้นต้องร่วมมือกัน ต้องมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ติดต่อสื่อสาร และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองภายในกลุ่มด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมและเรียบเรียงนิทานพื้นบ้านของตำบลบึงพระสำหรับใช้เป็นบทอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านคำควบกล้ำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาระดับความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้าน

การทบทวนวรรณกรรม

ทิวาพร สุวรรณธรรม (2558, น. 27) ได้กล่าวว่า คำควบกล้ำ หมายถึง การประสานด้วยสระเสียงเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะสองตัวพร้อมกันซึ่งจะทำให้การอ่านภาษาไทยที่เป็นอักษรคำควบกล้ำได้ดีขึ้น

สุรัสวดี จันทพันธ์ (2563, น. 31) ได้ให้ความหมาย คำควบกล้ำ หมายถึง พยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน ที่ประสมในสระเดียวกันและออกเสียงพร้อมกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

- 1) คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะสองตัวมาอยู่ในรูปสระเดียวกันพยัญชนะที่ทำหน้าที่เป็นตัวควบก็คือ ร ล ว
- 2) คำควบกล้ำไม่แท้ คือ คำที่อ่านออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า

จากความหมายทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปความหมายของคำควบกล้ำได้ว่า หมายถึง การประสานด้วยสระเสียงเดียวกัน ออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวหรือกล้ำกันอยู่ ตัวหลังคือ ร ล ว ประสมด้วยสระตัวเดียวกัน มีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ คำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้

ปัญญารัตน์ ฝุยลานวงศ์ (2561, น. 18) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากการสอนของครู มีการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4-5 คน คละความสามารถทางการเรียน สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ร่วมมือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ณัฐวรรณ ลาสิทธิ์ (2565, น. 29) สรุปการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ร่วมมือกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) ได้ดำเนินกิจกรรมร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม รวมทั้งทุกคนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยยึดหลักความสำเร็จของกลุ่มคือ ความสำเร็จของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม โดยมีผลคะแนนจากการทดสอบย่อยของสมาชิกแต่ละคน มาเปรียบเทียบกับคะแนนฐานที่ตั้งไว้ จะได้คะแนนพัฒนาการของสมาชิกแต่ละคน จากนั้นนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อตัดสิน เสริมแรงด้วยการให้รางวัลหรือกล่าวคำชมเชย สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

จากความหมายทั้งหมดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแบบกลุ่มร่วมมือ โดยละความสามารถ (เก่ง กลาง อ่อน) กลุ่มละ 4-5 คน โดยที่สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มได้ร่วมกันเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ช่วยกันเสนอความคิดเห็น โดยที่ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน เมื่อได้คะแนนจากการทำแบบฝึก คะแนนรวมจากสมาชิกในกลุ่มถือเป็นคะแนนรวมของกลุ่มและทุกคนนั้นต้องยอมรับคะแนนจากความแตกต่างของแต่ละบุคคลประวิณัฐ ศิริบุรณ์ (2564, น. 34) ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ STAD ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมเนื้อหา เป็นการจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อ วัสดุอุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น และการจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย

2) ขั้นจัดทีมผู้สอนจัดกลุ่มให้ผู้เรียนโดยให้ละกันทั้งเพศ และความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น

3) ขั้นเรียนรู้ ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละทีมวางแผนการเรียนรู้โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้บันทึก ผู้ประเมินผล เป็นต้น และศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัว

4) ขั้นทดสอบ ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน เสร็จแล้วร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม และนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ

5) ขั้นการรับรองผลงาน และเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีมว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

จากตารางผลการสังเคราะห์วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) โดยขั้นที่ 1) ขั้นสร้างความสนใจ ผู้สอนบรรยายหรือตั้งคำถามกระตุ้นความกระตือรือร้น และความสนใจในการเรียนของนักเรียน 2) ขั้นเตรียมเนื้อหาจัดเตรียมเนื้อหาสื่อ ใบความรู้ ใบงาน 3) ขั้นเตรียมกลุ่ม จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม โดยละเพศ ละความสามารถ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน กลุ่มละ 4 คน เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน โดยที่ครูชี้แจงหน้าที่แต่ละคนในกลุ่มว่านักเรียนต้องช่วยเหลือกันในกลุ่ม 4) ขั้นเรียนรู้ ครูผู้สอน สอนเนื้อหาควบบกล้ำแท้และควบบกล้ำไม่แท้และให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันฝึกอ่านออกเสียงคำควบบกล้ำ 5) ขั้นทดสอบ นักเรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อยเพื่อเป็นการประเมิน วัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้ 6) ขั้น

ตรวจสอบผลงาน ครูผู้สอนและนักเรียนจัดทำคะแนนพัฒนาการสมาชิกแต่ละคนร่วมกันตรวจสอบผลการทดสอบและเผยแพร่ 7) ขึ้นรับรองผลงานเช่น ปิดประกาศคะแนนหรือให้รางวัลหรือกล่าวชมเชย ผู้วิจัยจะนำขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) มาดำเนินการวิจัยครั้งนี้

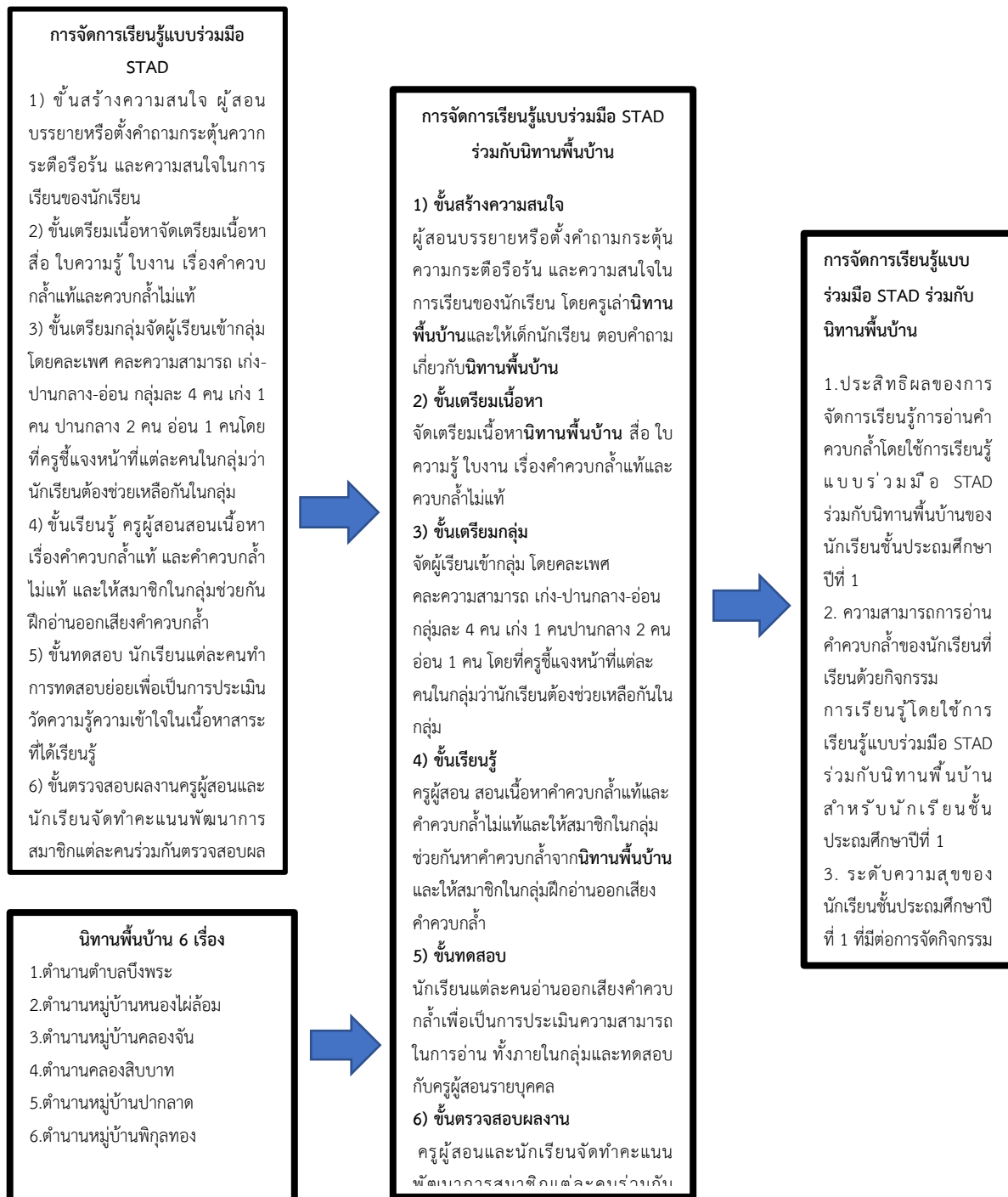
สุจินตนา แสงอาทิตย์ (2559, น. 78) ได้ให้ความหมายของนิทานพื้นบ้าน ไว้ว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องที่เล่าด้วยปาก สืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านานด้วยถ้อยคำธรรมดาเป็นภาษาร้อยแก้วง่าย ๆ เรื่องที่เล่าสืบทอดต่อ ๆ กันมาจนถึงเป็นมรดกทาง วัฒนธรรมไม่ปรากฏว่าผู้เล่าดั้งเดิมเป็นใครเนื้อเรื่องของนิทานอาจเป็นเรื่องที่แสดงความคิดเห็นความเชื่อแฝงคุณธรรมให้ความรู้ และสร้างจินตนาการให้กับผู้ฟังมักจะขึ้นต้นว่านานมาแล้วหรือกาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วเป็นการเริ่มเรื่อง

ปิยวรรณ บุญฤทธิ์ (2561, น.18) ได้ให้ความหมายของนิทานพื้นบ้าน ไว้ว่า นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องราวที่ชาวบ้าน เล่าสืบทอดต่อกันมา เนื้อหาของนิทานที่เล่าเป็นเรื่องราวจินตนาการของคน เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีการ สอดแทรกปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความดีงาม คติสอนใจให้ผู้อ่านได้คล้อยตามเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตในสังคม

สรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบทอดกันมานานช้านาน เป็นเรื่องราวที่เล่ากันปากต่อปากโดยไม่ ทราบผู้แต่ง อาจเป็นเค้าโครงที่มาจากเรื่องจริงของชาวบ้าน เป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นมา มีการสอดแทรก ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน คติสอนใจให้ผู้อ่านได้คล้อยตามเพื่อเป็นแนวทางการดำเนิน

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD กับนิทานพื้นบ้าน เป็น การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละความสามารถ เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน จะ ทำให้นักเรียนแต่ละคนได้ช่วยเหลือกันในกลุ่มและแสดงศักยภาพของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ จะช่วยให้นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาเอกสารตำราวารสารบทความและงานวิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD และนิทานพื้นบ้าน
2. ศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระที่ 1 การอ่าน รวมถึงศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านคำควบกล้ำ วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกำหนดเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้
3. ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ
4. ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสุข

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ในกลุ่มโรงเรียนกลุ่ม 3 (กลุ่มศรีวิสุทธิ) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 9 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดใหม่ราษฎร์ศรัทธาธรรม, โรงเรียนวัดโรงเรียนสะพานที่ 3, โรงเรียนวัดสมอแข, โรงเรียนวัดบึงพระ (เหรียญ จันอนุสรณ์), โรงเรียนวัดศรีวิสุทธิธรรม (วิไลราษฎร์อุปถัมภ์), โรงเรียนวัดอรุณฤกษ์, โรงเรียนวัดกรมธรรม์, โรงเรียนวัดศรีนาราม และโรงเรียนวัดเนินมะคึก รวมนักเรียนทั้งหมด 276 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 คน โรงเรียนวัดใหม่ราษฎร์ศรัทธาธรรม ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดเล็กทำให้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลภาคสนาม ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจึงสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

- 1) ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนตำบลบึงพระ เพื่อขอสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้านเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านของตำบลบึงพระ โดยเจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลบึงพระที่มีข้อมูลเกี่ยวกับปราชญ์ชาวบ้านได้แนะนำให้เดินทางไปพบผู้ใหญ่วัยบ้านแต่ละหมู่ เพื่อสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้าน
- 2) ผู้วิจัยลงภาคสนามเพื่อเก็บรวบรวมนิทานพื้นบ้านตำบลบึงพระ โดยการสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้านที่ยังสามารถเล่านิทานพื้นบ้านได้ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้างสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้าน
- 3) ผู้วิจัยนำนิทานพื้นบ้านมาเรียบเรียง โดยการถอดเทปคำควบกล้ำตามบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และคำควบกล้ำจากข้อสอบ Reading Test (RT) เข้าไปในนิทานพื้นบ้าน
- 4) นำนิทานที่ได้เรียบเรียงเนื้อหาที่ถอดเทปคำควบกล้ำแล้ว ให้ปราชญ์ชาวบ้านได้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาในนิทานพื้นบ้านอีกครั้ง

5) นำนิทานพื้นบ้านที่ได้ ไปใช้เป็นบทอ่านคำควบกล้ำซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ระยะที่ 2 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ด้วยนิทานพื้นบ้าน จำนวน 6 แผน จากการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ด้วยนิทานพื้นบ้าน มีผลการพิจารณาความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $4.8 (\bar{x})$ และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนเท่ากับ $0.42 (S.D.)$

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1) แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ชนิดละ 5 คำ รวมเป็นจำนวน 20 คำ คะแนนรวม 20 คะแนน เพื่อวัดความสามารถในการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ioc)

2.2) แบบวัดความสุขในการเรียน ที่ใช้สัญลักษณ์แทนมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ

หมายถึง มีความสุขมาก

หมายถึง เฉย ๆ

หมายถึง ไม่มีความสุข

จำนวน 12 ข้อ เพื่อวัดความสุขของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ ในลักษณะต่าง ๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลภาคสนามร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำควบกล้ำก่อนและหลัง โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวแต่มีการวัดซ้ำตามช่วงเวลาที่กำหนดทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทดลอง ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนตำบลบึงพระ เพื่อขอสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้านเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านของตำบลบึงพระ

1.2 ผู้วิจัยออกเก็บรวบรวมนิทานพื้นบ้านตำบลบึงพระ โดยการสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้าง

1.3 ผู้วิจัยนำนิทานพื้นบ้านมาเรียบเรียง โดยการสอดแทรกคำควบกล้ำเข้าไปในนิทานพื้นบ้าน

1.4 นำนิทานที่ได้เรียบเรียงเนื้อหาและสอดแทรกคำควบกล้ำแล้ว ไปให้ปราชญ์ชาวบ้านได้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาในนิทานพื้นบ้านอีกครั้ง

1.5 นำนิทานพื้นบ้านที่ได้ ไปใช้เป็นบทอ่านคำควบกล้ำ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD)

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากอนุกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2.2 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากงานบัณฑิตศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามดำเนินการออกหนังสือการดำเนินการวิจัยเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวัดบึงพระ เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.3 ผู้วิจัยปฐมนิเทศผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ

2.4 ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียนก่อนการทดลองโดยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความสามารถในการอ่านคำควบล้ำก่อนเรียน (Pre Test) จำนวน 20 ข้อโดยใช้เวลาในการสอบอ่านคนละ 10 นาที เพื่อวัดความสามารถในการอ่านคำควบล้ำจากนั้นผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถในการอ่านมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านคำควบล้ำ

2.5 ผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยทดลองจำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ มีระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 6 ชั่วโมง

2.6 ระหว่างการทดลองเมื่อผู้วิจัยสอนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้ว จะให้นักเรียนอ่านคำควบล้ำจากแบบทดสอบ ซึ่งเป็นคำควบล้ำจากนิทานพื้นบ้านเพื่อนำผลคะแนนผลการอ่านคำควบล้ำมาวิเคราะห์ข้อมูล

2.7 หลังการสอนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วัดความสุขในการเรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม

2.8 ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียนหลังเรียน (Post test) เมื่อสอนครบตามกำหนดด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านคำควบล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการสอบอ่านคนละ 10 นาทีและตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านคำควบล้ำที่สร้างขึ้นและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2.9 หลังสิ้นสุดระยะดำเนินการทดลองแล้วผู้วิจัยทำการวัดความสุขในการเรียนด้วยแบบสัมภาษณ์

2.10 ตรวจให้คะแนนวัดความสุขในการเรียน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2.11 รวบรวมข้อมูลจากคะแนนที่ได้จากการวัดความสุขในการเรียนของนักเรียน

2.12 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลอื่นเพิ่มเติมระหว่างดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการอภิปรายผล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าประสิทธิภาพ (E.I.)

ผลการวิจัย

1. รวบรวมและเรียบเรียงนิทานพื้นบ้านของตำบลบึงพระสำหรับใช้เป็นบทอ่านคำควบล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้นิทานจำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

1.1 นิทานพื้นบ้านประวัติบึงพระ มีจำนวนคำควบล้ำจำนวน 10 คำ

1.2 นิทานพื้นบ้านหมู่บ้านหนองไผ่ล้อม มีจำนวนคำควบล้ำจำนวน 10 คำ

1.3 นิทานพื้นบ้านหมู่บ้านคลองจัน มีจำนวนคำควบล้ำจำนวน 10 คำ

1.4 นิทานพื้นบ้านหมู่บ้านคลองสิบบาท มีจำนวนคำควบล้ำจำนวน 10 คำ

1.5 นิทานพื้นบ้านหมู่บ้านปากลาด มีจำนวนคำควบกล้ำจำนวน 10 คำ

1.6 นิทานพื้นบ้านหมู่บ้านพิกุลทอง มีจำนวนคำควบกล้ำจำนวน 10 คำ

จากนิทานพื้นบ้านทั้งหมด 6 เรื่อง ผู้วิจัยได้นำคำควบกล้ำจากบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และคำควบกล้ำจากข้อสอบ RT ใส่ในนิทานพื้นบ้าน ได้ทั้งหมด 31 คำ (ไม่นับคำที่ซ้ำกัน) จากนั้นจึงเพิ่มเติมคำที่เหลือจากในบัญชีคำศัพท์พื้นฐานและข้อสอบ RT จำนวน 43 คำ ให้เป็นคำอ่านเสริมในนิทานแต่ละเรื่องให้ครบทั้ง 74 คำ

2. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านคำควบกล้ำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.80188 หรือนักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำควบกล้ำร้อยละ 80.19

3. การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านพบว่านักเรียน มีคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 17.38 (S.D.=1.60) ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนการเรียน 6.75 (S.D.=1.83) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ด้วยนิทานพื้นบ้านได้วัดความสุขเป็น 2 ส่วนคือ

ตารางที่ 1 ผลการสังเกตพฤติกรรม

รายการประเมิน	$\bar{x}$	<i>S. D.</i>
แบบสังเกตพฤติกรรม ด้านสังคมและอารมณ์		
1. ตั้งใจร่วมกิจกรรม	2.83	0.13
2. ให้ความร่วมมือ	2.80	0.13
3. ช่วยเหลือเพื่อน	2.98	0.05
รวม	2.87	0.10

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ระดับความสุขของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้าน ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 แสดงให้เห็นว่า ระดับความสุขมากที่สุดคือนักเรียนมีความสุขในการช่วยเหลือเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 2.98 (S.D.= 0.05) รองลงมาคือนักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 2.83 (S.D.= 0.13) และลำดับสุดท้ายคือนักเรียนมีความสุขในการให้ความร่วมมือ มีค่าเฉลี่ย 2.80 (S.D.= 0.13) โดยผลรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 2.87 (S.D.= 0.10) แสดงให้เห็นระดับความสุขของนักเรียนที่อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ผลความสุขของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้าน

รายการประเมิน	$\bar{x}$	<i>S. D.</i>	ระดับความสุข
แบบสัมภาษณ์ ด้านการจัดการเรียนรู้			
1. บรรยายภาคการเรียนการสอน			
1.1 หนูมีความสุขในการเรียน	3	0	มาก
1.2 หนูชอบทำกิจกรรมกับเพื่อน	2.88	0.35	มาก
รวม	2.94	0.25	

รายการประเมิน	$\bar{x}$	<i>S. D.</i>	ระดับความสุข
2. ลักษณะครู			
2.1 เวลาครูสอนทำให้หนูตั้งใจเรียน	2.88	0.35	มาก
2.2 หนูมีความสุขที่ได้เรียนกับครู	2.88	0.35	มาก
รวม	2.88	0.35	
3. วิธีการเรียนการสอน			
3.1 หนูมีความสุขในการอ่านกับเพื่อน	2.88	0.35	มาก
3.2 การหาคำควบกล้ำทำให้หนูมีความสุข	2.88	0.35	มาก
รวม	2.88	0.35	
4. บทเรียน เนื้อหาที่เรียน			
4.1 หนูชอบฟังนิทานที่บ้าน	3	0	มาก
4.2 นิทานที่บ้านทำให้หนูอ่านคำควบกล้ำได้	3	0	มาก
รวม	3	0	
5. ความเอาใจใส่ต่อการเรียน			
5.1 หนูอยากมาเรียนวิชานี้	2.88	0.35	มาก
5.2 หนูมีความตั้งใจในการทำใบงานกับเพื่อน	3	0	มาก
รวม	2.94	0.25	
6. การรู้จักท้องถิ่นของตน			
6.1 นิทานที่บ้านทำให้รู้จักหมู่บ้านตนเอง	2.75	0.46	มาก
6.2 นิทานที่บ้านทำให้หนูรู้สึกรักหมู่บ้านของตนเอง	3	0	มาก
รวม	2.88	0.34	
รวมทั้งหมด	2.92	0.22	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ความสุขของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีความสุขในระดับหน้ายิ้ม โดยเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า นักเรียนมีความสุขมากที่สุดคือ ด้าน บทเรียน เนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.00 (*S.D.*= 0) รองลงมา คือ ด้านบรรยากาศการเรียนการสอนและด้านความเอาใจใส่ต่อการเรียน ค่าเฉลี่ยด้านละ 2.94 (*S.D.*= 0.25) อันดับที่สาม คือ ลักษณะครู และด้านวิธีการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยด้านละ 2.88 (*S.D.*= 0.34) และอันดับที่สี่ คือ ด้านการรู้จักท้องถิ่นของตน มีค่าเฉลี่ย 2.88 (*S.D.*= 0.34) แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมนักเรียนมีความสุขอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.92 (*S.D.*= 0.22) ในภาพสัญลักษณ์หน้ายิ้ม

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านคำควบกล้ำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยดัชนีประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านคำควบกล้ำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีค่าดัชนีประสิทธิภาพ (E.I.) เท่ากับ 0.80188 คิดเป็นร้อยละ

80.19 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านนี้มีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เกิดจากการที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษา และบริบทของผู้เรียน จึงสามารถพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้เกิดความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำได้และผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยและรวบรวมข้อมูล ทั้งแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้าน จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ ตามขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้เครื่องมือมีประสิทธิภาพ จากนั้นจึงนำเครื่องมือทั้งแผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดความสามารถไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้นในการเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในกลุ่มเพราะนักเรียนได้จัดกลุ่มความสามารถกันทำให้ทุกคนได้แสดงศักยภาพของตัวเองออกมา สอดคล้องกับคำกล่าวของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น. 134 อ้างถึงใน ญัฐวรรณ ลาสิทธิ์, 2565, น. 28) ที่ให้ความหมายการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ STAD ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ศรีใจ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการบูรณาการกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับบทเรียนการบูรณาการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิทย์ ศิริบุรณ์ (2564) ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการศึกษาระดับความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้านนั้น ระดับความสุขที่นักเรียนมีมากที่สุดคือนักเรียนมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือเพื่อน เป็นสิ่งที่นักเรียนได้เห็นคุณค่าในตนเอง มีจิตสาธารณะ มีความมั่นใจในตนเอง และสร้างอารมณ์เชิงบวก รองลงมาคือนักเรียนมีความสุขในการเรียนซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่สนุกไม่น่าเบื่อ อีกทั้งยังได้นำนิทานพื้นบ้านมาเป็นบทอ่านในเนื้อหาที่เรียนซึ่งเป็นวิธีที่แปลกใหม่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้เรียนรู้อย่างเต็มที่

หากพิจารณารายด้านพบว่านักเรียนมีความสุขมากที่สุด คือด้านบทเรียน เนื้อหาที่เรียน เป็นเพราะว่าเป็นการเรียนคำควบกล้ำผ่านนิทานพื้นบ้านซึ่งเป็นนิทานที่ถูกเรียบเรียงจากท้องถิ่นของตนเองซึ่งนักเรียนเองไม่เคยทราบมาก่อน ทำให้เนื้อหาที่ยากอย่างคำควบกล้ำกลายเป็นเรื่องสนุก น่าติดตาม และจดจำได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จิรัฐพร ไทยสูงเหลือม (2557, 31-43) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานพื้นบ้านไว้ว่า นิทานมีความสำคัญเป็นแหล่งข้อมูลสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ และแสดงความต้องการในชีวิตของมนุษย์ รองลงมา คือด้านบรรยากาศการเรียนการสอนและด้านความเอาใจใส่ต่อการเรียนเป็นเพราะว่านักเรียนมีความสุขที่ได้ฟังนิทานพื้นบ้านที่คุณครูเรียบเรียงมานำมาให้นักเรียนได้ฟังจากที่คุณครูเล่า นักเรียนเกิดจินตนาการ เกิดความรู้สึกถึงการมีชีวิตของคนในสมัยก่อนในท้องถิ่นของตนเอง เวลาที่คุณครูเล่านิทานให้นักเรียนฟังนั้น นักเรียนรู้สึกตั้งใจฟังไม่เบื่อหน่าย เมื่อถึงขั้นการรวมกลุ่มกับเพื่อน นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจัดกลุ่ม มีความสุขในการทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน ได้คอยช่วยเหลือกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ในภาพรวมนักเรียนมีความสุขอยู่ในระดับมาก เพราะการจัดการเรียนรู้

แบบร่วมมือ STAD เป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ทำให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ได้แสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เกิดความรักใคร่สามัคคีในหมู่คณะ และนิทานพื้นบ้านยังทำให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียน เพราะเป็นนิทานในท้องถิ่น ของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการ ได้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในอดีต เกิดความรักท้องถิ่นของตนเอง ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรกำหนดเวลาให้ชัดเจนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้นและบริหารเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 ครูผู้สอนควรใช้บทเรียนหรือเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้อ่านคำควบล้ำมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเรื่องความคงทนในการเรียนรู้ โดยทำการทดสอบหลังจัดการเรียนรู้ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ หรือ 1 เดือน

2.2 ควรมีการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ด้วยนิทานพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำประเภทอื่น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จิรัฐพร ไทยจุเหลื่อม. (2557). **ลักษณะร่วมทางด้านภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านไทยกับนิทานพื้นบ้าน**

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

6(1), 31-43.

จุฑามาศ ศรีใจ. (2564). **การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการบูรณาการกับการเรียนรู้**

แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญา

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชนาธิป พรกุล. (2557). **การสอนกระบวนการคิด: ทฤษฎีและการนำไปใช้. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐวรรณ ลาสีทธิ. (2565). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับผังกราฟิก เรื่องการ**

ถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ทิวาพร สุวรรณธรรม. (2558). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบล้ำและความ**

เชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดฝึกประกอบการจัดกิจกรรมแบบ BBL.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม.

- ประวิณนุช ศิริบุรณ์. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ปริศนา กำคำ. (2561). การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยนิทานพื้นบ้านล้านนา โดยใช้หลักการ บูรณาการ
ของเมอร์ต็อค (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนป่าจ้อยวิทยาอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัด
เชียงราย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาและบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปัญญารัตน์ ผุยลานวงศ์. (2561). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เรื่อง อัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมี
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STADร่วมกับเทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปานิสรา พ้อมสมุด. (2558). การพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปิยวรรณ บุญฤทธิ์. (2561). ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ OK5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้านจังหวัดพัทลุงที่มี
ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล
วัดนางลาด จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รักขิตยา ไชยวงศ์คต. (2557). การพัฒนาหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน เรื่องผาแดง-นางไอ่ เพื่อส่งเสริมการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน, (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์-
การพิมพ์.
- โรงเรียนวัดใหม่ราษฎร์ศรัทธาธรรม. (2567). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment
Report: SAR) ปีการศึกษา 2566 พิษณุโลก: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1.
- สมบูรณ์ เหล็กเพชร. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนา หลักสูตรและการเรียน
การสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุนิตนา แสงอาทิตย์. (2559). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองโสน โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบ อรรถฐาน
(GENRE-BASED APPROACH) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (FOLKTALE GENRE
FEATURES). วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุพรรณิ สำราญพันธ์. (2564). การศึกษาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
หลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

- สุรัสวดี จันทพันธ์. (2563). การวิจัยปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโพนสว่างโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อิศรา รุ่งอภิญญา. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.